

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

(vypracovává oponent práce)

Student/ka:	Bc. Jan DOBRÝ
Studijní program:	Hudba se zaměřením na vzdělávání
Studijní obor:	Učitelství hudební výchovy pro základní školy, Učitelství dějepisu pro základní školy
Téma diplomové práce:	Tvořivé náměty pro využití intonačních metod v pedagogické praxi na 2. stupni ZŠ
Vedoucí práce:	Mgr. et Mgr. Romana Feiferlíková, Ph.D.
Oponent práce:	Prof. Mgr. MgA. Jirí Bezděk, Ph.D.
Akademický rok:	2022/23

Koncepce práce a její struktura:

Diplomová práce Jana Dobrého směřuje do pěveckých aktivit v rámci výuky hudební výchovy na 2. stupni. V užším pohledu pak se soustřeďuje na problematiku intonačních metod, kterými se žáci učí reprodukovat tonální melodie, především české lidové písně. Koncepce práce postupuje od obecných postulátů ke konkrétům, kdy diplomant představuje učebnice i jejich metodiku. V závěru pak popisuje své tvořivé přístupy k výuce intonačních pomůcek a k práci s lidovými písněmi. Dva z nich pak již aplikoval v praxi na Gymnáziu Františka Křížíka. Uplatnění vlastních metod pak v předložené diplomové práci též vyhodnocuje.

Obsahová stránka:

Práce je rozdělena do několika částí. První se věnuje pojmu „intonace“. Bohužel zde není uveden úplný výčet všech základních obsahů tohoto slova. Vedle běžných hudebně pedagogických a hudebně publikačních konotací zde chybí důležitý hudebně estetický rozsah pojmu „intonace“, jak jej vymezuje významný hudební estetik a sémantik Asafjev. Zde jde o hudební útvar zahrnující v sobě určitý obsah. Viz dále JIRÁNEK, Jaroslav. Asafjevova teorie intonace, její geneze a význam. Praha: Academia, 1967. Velmi zajímavým by pak mohlo být spojení všech konotací do nové roviny, neboť i pěvecká či nástrojová aktivita intonování může rezultovat do hudební informace na nejrůznějších vývojových stupních člověka.

Na problematiku terminologie navazuje další část, ve které jsou již podrobněji popsány hudebně pedagogické intonační metody. Především formulace na str. 5 by měly být přesnější. Uvádím lepší verze:

kvintakord je položen

začíná rozloženým kvintakordem D

základní kvintakord na prvním stupni v této tónině

písnička začíná tónem

str. 7 – lépe „učebnice intonace“ atd.

Dále jsou zmíněni autoři intonačních metod z Čech, ale i ze zahraničí. V kapitole nejsou obsaženy všechny postupy, se kterými se lze setkat v pedagogické praxi, ale pouze základní výběr. S ním lze souhlasit. Uvádím však následující připomínky:

- a) Na str. 10 bych doporučoval označovat mollové stupnice malým písmenem, je to běžná praxe. Na str. 12 není zřetelné, jak se metoda aplikuje pro jednotlivé druhy mollových stupnic.
- b) Na str. 13 je chybně uvedena učebnice intonace Metoda Doležila, správně zní název *Intonace a elementární rytmus*.

Další část je věnována současným učebnicím a zároveň jsou zde pro názornost uvedeny učebnice ze 60. a 70. let minulého století. V kapitole je zhodnoceno, v jakém rozsahu se jednotlivé učebnice zaměřují na pěveckou výchovu, zejména na vokální intonaci. K podkap. 3.1.3 na str. 21 podotýkám, že vlastnosti tónu nejsou jenom výška, síla a barva, ale i délka. Do tohoto schématu by měla být vpojena i informace o kinetice, která je uvedena zde v prvním odstavci. Upozornění na pomocníky ve výuce z oblasti digitálních zdrojů pokládám za zajímavé. Je třeba však např. na str. 28-29 vysvětlit, proč notové ukázky nejsou uvedeny ani houslovým klíčem ani předznamenáním (jako F dur?).

Na teoretickou část navazuje část praktická. V ní lze nalézt invenční nápady k rozvíjení intonačních metod, které byly zmíněny v části teoretické. Nápady jsou koordinovány z hlediska formulací RVP. Zde navrhuji zpřesnit větu na str. 31 druhý odstavec do verze: *Jelikož je zde nepatrný pohyb melodie, mohou mít žáci problém s identifikací menších intervalových kroků*. Celkově však závěrečnou kapitolu hodnotím jako nejlepší z celé práce.

Jazyková stránka:

Kvalita psaného textu je na několika místech ponížena vadnými vazbami (např. str. 10 „orientace v osnově“, str. 20 „opovržení učebnicemi“, str. 37 „naplněn projev“), mnohými spornými místy v interpunkci (str. 10 „nebo žáky“, str. 18 „věnují či nevěnují, „ pedagogů či skladatelů“, str. 27 „zahrání či zazpívání“ atd.) nebo dost neohrabanými stylistickými řešeními (např. začátek 3.1.2, dále 3.1.3 „ilustrovaná, ilustrace“ atd.). Bohužel je zde též suma překlepů a dalších triviálních prohřešků.

Formální stránka:

Text je dobře strukturován do kapitol a podkapitol. Práce obsahuje též transparentní přílohovou část a přehled literatury.

Hodnocení: Doporučuji přijmout k obhajobě a klasifikovat známkou „dobře“.

V Plzni dne 17. 7. 2023

Prof. Mgr. MgA. Jiří Bezděk, Ph.D.
oponent